

Arrest

nr. 229 988 van 9 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mozambikaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Mozambiquaans staatsburger te zijn, afkomstig van Maputo. Uw moeder stierf bij uw geboorte. Uw vader bracht u hierdoor onder bij uw tante die u opvoedde, hoewel ze u niet graag zag omdat u een buitenechtelijk kind bent. U zag uw vader niet vaak. Uw vader was een misdadiger. Hij pleegde bankovervallen, vermoordde mensen in opdracht van anderen en doodde neushoorns. Hij was lid van een bende. Uw vader verbleef in Mozambique en in Zuid-Afrika, afhankelijk van in welk land hij steeds door de autoriteiten gezocht werd omwille van zijn misdrijven.

Uw vader liet u weten dat hij met zijn criminele activiteiten wou stoppen. Op 15 april 2015 bezocht u uw vader in zijn huis in Soweto, Zuid-Afrika. Terwijl u bij hem was waren er grote rassenrellen. Ook het huis van uw vader werd aangevallen. U probeerde de deur te blokkeren maar een hele bende probeerde binnen te komen, waarbij ze u verwondden aan uw hoofd. U herkende bij de overvallers ene I., een man die u reeds eerder zag praten met uw tante en als lid van de bende van uw vader en die u oom I. noemde. U kon wegvlugten en hoorde later dat uw vader vermoord werd. U vermoedt dat de bendeleden uw vader vermoordden omdat hij met zijn activiteiten wou stoppen en omdat ze vreesden dat hij zou gaan praten over wat hij deed. Ook uw tante zou een rol in de dood van uw vader kunnen gespeeld hebben. U bleef in Mozambique en in 2016 werd uw schoonbroer vermoord. Net nadat u uit zijn auto was gestapt aan een dancing, werd hij met 40 kogels doodgeschoten. U vermoedt dat zijn moordenaars eigenlijk u wilden doden. U verliet uiteindelijk begin 2018 Mozambique. Na uw vertrek vielen enkele mannen binnen bij uw vrouw. Ze schoten in haar been en wilden weten waar u was. Uw vrouw zei het niet te weten waarop ze jullie hele huis overhoop haalden. U vermoedt dat u gezocht wordt omdat ze weten dat uw vader vanalles aan u opbiechtte en u dus op de hoogte bent van de activiteiten van de bende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u in uw levensverhaal en uw asielrelaas een zekere, niet onbelangrijke rol toedicht aan uw tante, die u, na het overlijden van uw moeder zou hebben opgevoed. U vermoedt bovendien dat zij een rol speelde in de dood van uw vader (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, p.1, nr.5) en u verklaart dat u één van de moordenaars van uw vader, I. genaamd, met haar zag praten (zie vragenlijst DVZ, nr.5, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 11/2/2019 (hierna notities I), p.16, 19, 20). Er mag dan ook worden verwacht dat u over deze persoon eenduidende verklaringen kan afleggen. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande uw tante totaal ongeloofwaardig zijn.

Zo verklaarde u initieel voor het CGVS dat uw biologische moeder F.E. heet (zie notities I, p.10) en dat, wanneer u het over uw 'moeder' heeft, met wie u op 9-jarige leeftijd naar de stad trok, dit uw tante betreft, de **zus van uw moeder**. U verklaart verder dat deze tante, over wie u het ook reeds had op de DVZ, tante 'Massiya' heet, en dat deze tante u niet graag had (zie notities I, p.10). U verklaart verder dat 'tante Massiya' de enige naam is waaronder u uw tante kent (zie notities I, p.11).

U geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, met name dat uw tante E.M. heet (zie verklaring DVZ, nr. 13B), beaamt u dit en verklaart u dat ze dus M. heet en dan E., de achternaam zoals die **van uw vader** (zie notities I, p.12). Echter, u noemde 'E.' helemaal niet als de achternaam van uw vader, u verklaarde dat uw vader 'A.C.D.' heet (zie verklaring DVZ, nr. 13A). U noemde 'E.' daarentegen wel als de naam van uw moeder. Plots blijkt uit uw verdere verklaringen voor het CGVS ook de tante die u opvoedde de **zus van uw vader** te zijn (zie notities I, p.12) en verklaart u geen tante langs moeders kant te hebben. Uw verklaringen over de persoon bij wie u opgroeide (terwijl uw vader bezig was met zijn criminele activiteiten) en die u zag praten met één van de moordenaars van uw vader, zijn dermate inconsistent dat uw algehele geloofwaardigheid reeds fundamenteel ondermijnd wordt.

Verder kan worden opgemerkt dat u zowel voor de DVZ als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde na de dood van uw vader **niet meer teruggekeerd te zijn naar Zuid-Afrika** (zie vragenlijst DVZ, p.2, nr.5; notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 21/6/2019 (hierna notities II), p.25). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u vier dagen nadat u de dood van uw vader vernam, **terugkeerde naar Zuid-Afrika** om te zien hoe het met het huis zat (zie

notities I, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw terugkeer naar de plaats die u zelf diende te ontvluchten nadat u werd aangevallen en waar uw vader stierf. Opnieuw tast dergelijke tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Vervolgens verklaart u voor de DVZ dat u **van andere Mozambiquanen die in Zuid-Afrika wonen**, vernam dat uw vader gedood werd (zie vragenlijst p.2 nr.5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat het **de vriendin van uw vader** was die u opbelde om te zeggen dat hij vermoord was (zie notities I, p. 19).

Verder spreekt u zichzelf ook tegen over de beweerde overlijdensdag van uw vader. U verklaarde immers voor de DVZ dat uw vader op 15/4/2015 werd vermoord (zie DVZ vragenlijst, nr.5). Voor het CGVS verklaarde u echter, gevraagd wanneer uw vader werd gedood, dat het op 15/10/2015 was, omdat er xenofobe conflicten waren (zie notities I, p. 18). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, stelt u het misschien verkeerd geteld te hebben waarna u na meerdere berekeningen nog op de 9e en de 8e maand uitkomt (zie notities I, p. 18), om te concluderen dat u, sinds u op uw hoofd bent geslagen, problemen heeft. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS verklaarde u initieel opnieuw dat uw vader in 2015 werd gedood, maar dat u de datum bent vergeten. U op weg gezet door de protection officer die stelde dat u voor de DVZ zei dat het in april 2015 was, bevestigde u dit maar stelde u zich de juiste datum niet te herinneren. U geconfronteerd met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud op het CGVS, merkt u op dat u het in uw kalender moet nakijken (zie notities II, p. 24). Later tijdens dat tweede onderhoud, net na een toiletpauze, meldt u plots dat uw vader werd gedood op de 15e van de 4e maand van 2015. U verklaart dat u er ineens op kwam omdat u erover bent beginnen nadenken en dat het zo terug kwam, wat erop wijst dat indien u blijkbaar gewoon 'nadenkt' over de dingen, u die zich wel herinnert, wat een normaal cognitief proces van herinnering is.

Verder zijn uw verklaringen over uw activiteiten sinds de dood van uw vader totaal inconsistent. Zo verklaart u enerzijds dat uw leven sinds uw vader stierf één en al wanhoop was en dat u enkel maar hebt afgezien. Alles was verloren...'Ik leefde ondergedoken vanaf het moment dat mijn vader werd vermoord vanaf 2015.' (zie notities I, p. 30). U verklaarde ook dat u na de dood van uw vader niet meer werkte...'Ik kwam niet buiten, bleef gans de dag in het huis van vrienden. Ik ging enkel eens naar het toilet en in een hoekje gaan zitten om iets te eten.' (zie notities II, p. 29). Elders verklaart u nochtans dat u, op de avond dat uw schoonbroer werd gedood, jullie samen uitgingen naar een discotheek (zie notities I, p. 19), u met uw vrouw naar discotheken ging en in het weekend met uw vrouw en dochter uitging, jullie veel contacten hebben, u vaak met de auto van uw schoonbroer reed (zie notities II, p. 30), er stranden en huizen van vrienden zijn die u soms bezocht, en u vaak in de bar van een Arabier ging eten (zie notities II, p.32). U slaagt er derhalve niet in de omstandigheden waarin u leefde na de beweerde moord op uw vader eenduidig te schetsen.

Ook uw verklaringen over de band die u met uw vader had, zijn niet eenduidig. Zo verklaart u enerzijds dat uw band met uw vader **'normaal'** was en dat jullie bevriend waren met elkaar (zie notities I, p. 24), om elders te verklaren dat u niet hield van de manier waarop hij leefde en u besloot vroeg aan een familie te beginnen 'omdat ik geen familie had' (zie notities I, p. 21), waardoor men al bezwaarlijk kan spreken van een normale vaderzoon relatie. Tijdens het tweede onderhoud zei u dat u zich van uw vader distantieerde, en dat jullie **niet echt een relatie** hadden (zie notities II, p. 8-9). U slaagt er niet in de relatie met uw vader te duiden. U maakt het niet aannemelijk dat u leefde in de situatie zoals u die voor de asielinstanties schetst en die een kernelement is in uw asielrelaas.

Vervolgens verklaarde u tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS dat uw vader sinds 2013 in Zuid-Afrika woonde omdat hij wilde stoppen met zijn crimineel leven en uit de bende wilde stappen. U verklaarde wel dat hij (na zijn verhuis naar Zuid-Afrika) nog terugkeerde naar Mozambique om in 2013 een overval te plegen en in 2014 nog een overval te plegen in Baisha op de markt waarna hij terugkeerde naar Zuid-Afrika (zie notities I, p. 21). U gevraagd of uw vader nog opdrachten uitvoerde - roven of moorden - na 2013, nadat hij wilde stoppen, verklaart u echter dat niet te weten (zie notities II, p. 15).

Verder is het op zijn minst merkwaardig dat u tijdens het gehoor op de DVZ met geen woord repte over de criminele activiteiten van uw vader. U verklaart dat u bang was om te spreken over wat uw vader deed en dat u bang was dat dat problemen kon veroorzaken voor u. U bent bang om over deze zaken te vertellen omdat uw dochter en uw vrouw nog zijn achtergebleven (zie notities I, p. 4). U verklaarde bovendien dat het een probleem is dat u die informatie verspreidt (zie notities I, p. 31). In dat opzicht is het merkwaardig dat u wel verklaarde meermaals naar de politie te zijn gegaan maar dat ze nooit iets konden doen.

U verklaart dat ze (de politie) van 2015 tot 2018 niets hebben kunnen betekenen voor jullie, hoewel u er ook de naam van I. gaf en aangaf dat u ook uw tante verdacht (zie notities I, p. 30-31). Hieruit kan toch afgeleid worden dat u de politie inschakelde na de dood van uw vader. Dat u dan niets durft te vertellen in België aan de instanties bij wie u om internationale bescherming verzoekt, tart alle verbeelding. Tijdens het tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u niet naar de politie ging na de moord op uw vader omdat de politie u zou wegsturen omdat uw vader een bandiet was (zie notities II, p. 28). U verklaarde verder pas in 2016, na de dood van uw schoonbroer naar de politie te zijn gegaan, omdat u toen pas besepte dat het een serieuze zaak was (zie notities II, p. 29). Dergelijke verklaring komt zeer merkwaardig over voor iemand die verklaart dat zijn vader in 2015 werd vermoord door bendeleden en dat hij sindsdien ondergedoken leefde vol wanhoop.

Gelet op voorgaande kan reeds geen geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in Mozambique. Er zijn echter nog meer elementen die uw algehele geloofwaardigheid ondermijnen.

Zo zijn uw verklaringen aangaande uw paspoort niet consistent. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u uw paspoort heeft achtergelaten bij uw vrouw, omdat u nogal snel moest vluchten (zie verklaring DVZ, nr.24). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u uw paspoort achterliet bij de persoon die u geholpen heeft om naar België te komen (zie notities I, p. 7, 17, 26).

Verder verklaarde u voor het CGVS dat u geen facebookaccount hebt om meteen daarna te stellen dat een Guineeër er een voor u gemaakt heeft en dat u niets op uw naam gaat openen omdat ze u zoeken. U verklaart ook dat u de code kwijt bent van de facebookaccount op die andere naam, dat u die niet geopend hebt en dat u enkel whatsapp gebruikt om met uw vrouw te spreken. U verklaart verder dat u eerder nooit een andere account had (zie notities II, p. 17). Tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS had u echter verklaard dat het net dankzij facebook (messenger) was dat u enkele bewijsstukken hebt kunnen vragen aan uw vrouw (zie notities I, p. 6). Er dient te worden vastgesteld dat van u twee facebookaccounts werden gevonden (zie informatie in uw administratief dossier): één op naam van M.D., een naam waaronder veel mensen u blijken te kennen (924 facebookvrienden) en een account waarop men (290 facebookvrienden) vaak in het Frans met u communiceert. Een andere op naam van M.P.D., waarop u eveneens in het Frans wordt aangesproken. Op het account op naam van M.D. zette u in maart jl. nog foto's van uw dochter. Op deze account noemen uw facebookvrienden u ook 'commandante D.' en 'M.'. Dergelijke vaststellingen zijn moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat iemand voor u deze accounts maakte onder een alias, opdat u niet zou gevonden worden. Het vroeg het CGVS had alvast niet veel moeite om uw facebookaccounts te vinden.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt in het kader van uw verzoek meerdere documenten voor die uw verklaringen zouden moeten staven. Zo legt u een foto van uw paspoort neer. Het betreft slechts een foto zodat de authenticiteit van dit document niet kan worden nagegaan. Uw identiteit staat niet vast met het voorleggen van een foto van een paspoort. Bovendien toont deze foto de door u verklaarde problemen ook niet aan. Hetzelfde kan opgemerkt worden bij uw 'Bilhete de Identidade' en bij uw kieskaart. Wat betreft de foto's van de paspoorten van G.C.C. en Y.S.A. kan worden opgemerkt dat deze geen verband houden met uw asielrelaas. Wat betreft de foto's en documenten die aantonen dat G.C., van wie u beweert dat ze uw vrouw is, gewond geraakte aan haar been, dient te worden opgemerkt dat dit hierboven niet in twijfel wordt getrokken. Nergens blijkt dat deze dame verwond werd omwille van haar relatie met u, of omwille van de problemen die u aanhaalt. Bovendien bleek u tijdens het tweede onderhoud op het CGVS reeds niet meer op de hoogte wanneer G. aangevallen werd, u komt niet verder dan '2018'. U verklaart verder dat u er zelf niet bij was en dat uw hoofd er niet naar stond (zie notities II, p. 19), wat merkwaardig is aangezien u toch de link legt met uw eigen beweerde problemen. Verder kan nog worden vastgesteld dat volgens uw verklaringen uw vrouw hierna niet meer gesproken heeft over problemen (zie notities I, p. 16). Uit haar facebook-account blijkt mevrouw G.C. zich ook niet te verstoppen of onder te duiken uit vrees voor meer problemen. U legt verder een kopie van een document voor (dd. 29/1/2019) waaruit blijkt dat ene C.N. overleed op 3 juli 2016. Aangaande dit document stelde u zelf dat het de overlijdensakte van uw schoonbroer betreft en dat u ongerust was omdat de '6' in 2016 aangepast werd, volgens u evenwel door de opsteller van het document (zie notities I, p. 29).

Uw bezorgdheid lijkt terecht. Immers, verder op het document staat dat de man reeds begraven werd op het kerkhof Lhanguene op 5/7/'13 ! U legt verder een moeilijk leesbare foto van een ander document voor waaruit blijkt dat ene C. (achternaam moeilijk leesbaar) op 3 juli 2013 om het leven kwam met als doodsoorzaak : ernstige bloedarmoede. Uw verklaringen aangaande de dood van uw schoonbroer in 2016, nadat uw vader werden vermoord, houden geen stand. U legt ook medische documenten betreffende uw eigen toestand neer. Het attest dd. 27/12/2018 stelt geen anomalieën vast na een hersenscan. U legt een röntgenfoto voor van tanden, maar nergens blijkt dat het uw tanden betreft, laat staan dat hieruit blijkt dat u problemen heeft in Mozambique, zoals u die schetst voor het CGVS. Het attest dd. 3/12/2018 maakt gewag van problemen aan de linkerknie. Als reden voor het onderzoek wordt vermeld 'coups'. Nergens uit het attest blijkt dat het onderzoek heeft kunnen uitwijzen dat slagen effectief de oorzaak waren van de letsels die u opliep. U legt ook nog een attest dd. 4/2/2019 voor waaruit blijkt dat u diverse littekens vertoont en dat deze littekens gelinkt kunnen worden aan de door u aangehaalde feiten. Het is echter niet duidelijk welke feiten u aan de arts meldde en of die dezelfde zijn als diegene die u aan de asielinstanties verklaarde. Bovendien komt het niet toe aan de arts om de geloofwaardigheid van uw verklaringen na te gaan. Gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wijzigen deze medische attesten het voorgaande niet. Ten slotte legt u een attest (dd. 16/3/2019) voor waarin mr. Letangre enkele symptomen bij u vaststelt. Er dient echter te worden gewezen op het feit dat dergelijke attesten opgemaakt worden aan de hand van verklaringen en gedragingen die een persoon stelt en dat de opsteller zich hierop baseert. De opsteller verklaart dat deze symptomen reeds meerdere maanden voorkomen, terwijl hij pas een vraag tot begeleiding heeft ontvangen op 5/2 en het attest reeds werd opgesteld op 16/3, waaruit blijkt dat hij zich inderdaad vooral baseert op uw verklaringen. Hierboven blijkt reeds dat u er niet voor terugschrikt ongeloofwaardige verklaringen af te leggen en gefalsifieerde documenten voor te leggen. Bovendien stelt het attest niet dat u geheugenproblemen zou ondervinden of niet in staat zou zijn samenhangende verklaringen af te leggen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. De kopies van de notities werden aan u en aan uw advocaat opgestuurd dd. 2/7/2019. Daar u, noch uw advocaat opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan en kan aangenomen worden dat het persoonlijk onderhoud goed verliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 september 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat "de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten", hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Verzoeker betoogt dat verweerder hem verkeerd heeft begrepen en legt uit dat hij is grootgebracht door zijn tante aan vaderszijde, dat hij geen tante langs moederszijde heeft en dat hij haar tante noemde omdat zijn moeder stierf bij zijn geboorte. Verzoeker voegt eraan toe dat zijn tante M.A. heet en dat M.A. de halfzus van zijn vader is (ze hebben dezelfde moeder). Verzoeker betoogt dat hij bij de DVZ niet de mogelijkheid kreeg om zijn ingewikkelde situatie en hoe/door wie hij werd grootgebracht gedetailleerd uit de doeken te doen. Hij benadrukt dat hij werd aangemaand alles kort te houden en dat hem werd verzekerd dat hij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail uit te leggen.

Verzoeker stelt verder niet te begrijpen wat tegenstrijdig is aan het feit dat hij van andere Mozambikanen (vrienden van zijn vader) vernam dat zijn vader overleden is.

Wat betreft de overlijdensdatum van zijn vader, betoogt verzoeker eerlijk te hebben toegegeven dat hij zich deze datum niet meer exact kan herinneren. Verzoeker benadrukt dat hij hier verschillende redenen voor heeft: *“de feiten dateren van meer dan 4 jaar geleden, verzoekende partij heeft een erg zware trauma opgelopen, zij is op haar hoofd geslagen waardoor zij problemen heeft met haar geheugen en is reeds jaren op de vlucht.”*

Verzoeker legt uit dat het voor hem bijzonder moeilijk is om zijn relatie met zijn vader te beschrijven. Hij verduidelijkt dat hij een ‘goede’ relatie met zijn vader had, althans wat je goed kan noemen onder de omstandigheden. Hij wijst erop dat zijn vader een dief en een moordenaar was en dat verzoeker diens manier van leven veroordeelde, maar dat hij nog steeds zijn vader bleef.

Wat zijn paspoort betreft heeft verzoeker deze kunnen recupereren van de smokkelaar en kon hij dit voorleggen tijdens het gehoor.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde dat hij Mozambique is ontvlucht omdat hij er vrees te worden vermoord door de bende die zijn vader in 2015 doodde in Zuid-Afrika. Verzoeker verklaarde dat zijn schoonbroer in 2016 in Mozambique ook werd vermoord, en zijn vrouw in 2018 werd neergeschoten (notities van het persoonlijk onderhoud van 11 februari 2019 (hierna: notities 1), p. 29). Verzoeker stelde dat “ze” hem in geval van terugkeer naar Maputo zouden vermoorden omdat hij de geheimen van zijn vader kent (notities 1, p. 30).

2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er een xenofobe oorlog aan de gang was in Zuid-Afrika, waarbij “ze” zomaar huizen binnenliepen, plunderden, roofden en moorden, en dat “kwatongen” beweerden dat verzoekers tante er ook bij betrokken was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker gaf verder aan dat zijn vader werd vermoord op 15 april 2015 in Soweto, Zuid-Afrika toen een menigte zijn huis bestormde en dat hijzelf geslagen werd maar kon vluchten (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker gaf aan niet te weten waarom het huis van zijn vader bestormd werd, maar stelde dat de criminele bende waartoe zijn vader had behoord, wel gericht naar zijn vaders huis kwam (vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Verzoeker wist niet of zijn vader eerder al problemen kende met Zuid-Afrikanen, maar verklaarde dat zijn vader soms wel ruzie had met zijn tante *“omdat hij voor een andere partij was”* en dat hij onder de aanvallers een vrij donkere en stevig gebouwde man, Z. of E. genaamd, herkende die hij eerder bij zijn tante had gezien (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker verklaarde nog dat hij na de moord op zijn vader niet meer is teruggekeerd naar Zuid-Afrika en dat hij zelfs maar achteraf vernomen had dat zijn vader dood was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker verklaarde verder dat de moordenaars van zijn vader in 2016 naar Mozambique kwamen en zijn schoonbroer vermoordden toen ze op zoek waren naar verzoeker. Hij voegde eraan toe dat ze hem in maart 2018 bij zijn vrouw gingen zoeken toen hij er niet was en vervolgens zijn vrouw verwondden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

2.3.3. Bij de aanvang van zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoeker aan dat hij tijdens zijn interview bij de DVZ *“bang was om te spreken over wat mijn vader doet – ik had toen ook geen advocaat. Ik was bang dat dat problemen kon veroorzaken voor mij.”* (notities 1, p. 2). Verzoeker stelde dat hij niet gezegd heeft wat zijn vader deed en dat hij bang was om alles te vertellen (notities 1, p. 3). Verzoeker verduidelijkte dat hij een buitenechtelijk kind van zijn vader is, dat hij niet bij zijn vader opgroeide en dat zijn vader *“vuil werk [deed], hij vermoordde mensen. Hij werd betaald door de staat om vuil werk te verrichten. Door de partijen Frelimo en Renamo. Eerst begon hij te roven. Hij had zijn bende criminelen en beroofde onder andere banken en daarna werkte hij voor de staat. Als iemand geëlimineerd moest worden, of het zwijgen moest worden opgelegd, deed hij dat.”* (notities 1, p. 3-4). Verzoeker gaf aan dat zijn vader zijn vroegere leven wou achterlaten en hierom vermoord werd (notities 1, p. 19).

2.3.4. De Raad wijst erop dat het verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste of onvolledige informatie omtrent het asielrelaas te debiteren. Daarenboven is aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden. De vaststelling dat verzoeker geen gewag maakte van zijn vaders activiteiten bij de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl dit de kern van zijn vraag om internationale bescherming betreft, ondergraaft reeds de waarachtigheid van zijn verklaringen hieromtrent. Aldus is evenmin geloofwaardig dat zijn vader vermoord werd omwille van het feit dat hij met zijn clandestiene activiteiten voor de Mozambikaanse overheid wou stoppen.

2.3.5. Verzoekers nalatigheid de activiteiten van zijn vader te vermelden bij de DVZ klemmt des te meer nu verzoeker aangaf dat hij zich in Mozambique wel richtte tot de politie. Daargelaten dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs neerlegt aangaande zijn bezoek(en) aan de politie, kan niet worden ingezien dat verzoeker zich tot de politie zou richten indien hij de autoriteiten moet vrezen (notities 1, p. 30). Evenmin kan worden ingezien dat verzoeker bij de DVZ de activiteiten van zijn vader niet durfde te vermelden omdat hij bang was wanneer hij bij de politie in Mozambique verklaringen aflegt en namen noemt, met name I. en zijn tante, (notities 1, p. 30-31), die mogelijk (eventueel via een rechtszaak) bekend zou geraken bij de criminelen.

2.3.6. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS dat zijn vader sinds 2013 in Zuid-Afrika woonde omdat hij wilde stoppen met zijn crimineel leven en uit de bende wilde stappen, maar dat zijn vader (na zijn verhuis naar Zuid-Afrika) nog terugkeerde naar Mozambique om in 2013 een overval te plegen en in 2014 nog een overval te plegen in Baisha op de markt waarna hij terugkeerde naar Zuid-Afrika (notities 1, p. 21-22). Tijdens het tweede gehoor gevraagd of verzoekers vader nog opdrachten uitvoerde - roven of moorden - na 2013, nadat hij wilde stoppen, gaf verzoeker echter aan dat niet te weten (notities 2, p. 15). Verzoekers incoherente verklaringen aangaande de criminele activiteiten van zijn vader ondergraven verder de waarachtigheid van zijn verklaringen hieromtrent.

2.3.7. Ook verzoekers verklaringen over de band die hij met zijn vader had, zijn niet eenduidig en maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker ook hier de waarheid niet over vertelt. Zo verklaarde verzoeker enerzijds dat zijn band met zijn vader normaal was en dat ze bevriend waren met elkaar (notities 1, p. 24), om anderzijds te verklaren dat verzoeker niet hield van de manier waarop zijn vader leefde en besloot vroeg aan een familie te beginnen omdat hijzelf geen familie had (notities 1, p. 21), wat bezwaarlijk als een normale vader-zoon relatie kan worden beschouwd. Tijdens het tweede onderhoud stelde verzoeker dat hij zich van zijn vader distantieerde en dat ze niet echt een relatie hadden (notities 2, p. 8-9).

Verzoeker tracht de vastgestelde incoherenties te nuanceren in het verzoekschrift – verzoeker legt uit hij een ‘goede’ relatie met zijn vader had, althans wat je goed kan noemen onder de omstandigheden en wijst erop dat zijn vader een dief en een moordenaar was en dat verzoeker diens manier van leven veroordeelde, maar dat hij nog steeds zijn vader bleef. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet eenduidig is over zijn relatie met zijn vader, wat te meer klemmt nu zijn vader in een crimineel milieu zat en verzoeker zou moeten weten hoe hij hier tegenover stond.

2.3.8. Verder legde verzoeker inconsistente verklaringen af aangaande de moord op zijn vader. Zo gaf verzoeker zowel bij de DVZ als tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat hij na de dood van zijn vader niet meer is teruggekeerd naar Zuid-Afrika (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud van 21 juni 2019 (hierna: notities 2), p. 25), terwijl hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat hij vier dagen nadat hij de dood van zijn vader vernam naar Zuid-Afrika terugkeerde *“om te zien hoe het met het huis zat”* (notities 1, p. 19). Voorts verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij vernam dat zijn vader gedood werd van andere Mozambikanen die in Zuid-Afrika wonen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat het de vriendin van zijn vader was die hem opbelde om te zeggen dat hij vermoord was (zie notities 1, p. 19).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij niet begrijpt wat tegenstrijdig is aan het feit dat hij van andere Mozambikanen (vrienden van zijn vader) vernam dat zijn vader overleden is, merkt de Raad op dat, indien verzoeker daadwerkelijk werd ingelicht door de vriendin van zijn vader (zoals hij voorhoudt bij het CGVS), redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij dit ook zo zou melden bij de DVZ. Door bij de DVZ te verwijzen naar ‘andere Mozambikanen die in Zuid-Afrika wonen’ wekte verzoeker daarentegen de indruk dat hij deze personen niet echt kende en legde verzoeker aldus geen eenduidige verklaringen af over wie hem in kennis stelde van de dood van zijn vader. Deze verklaringen kunnen ook niet worden losgezien van verzoekers reactie, met name of hij wel of niet naar Zuid-Afrika ging na de dood van zijn vader.

2.3.9. Ook over de overlijdensdatum van zijn vader legde verzoeker strijdige verklaringen af. Zo liet verzoeker bij de DVZ optekenen dat zijn vader op 15 april 2015 werd vermoord (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS stelde dat het op 15 oktober 2015 was, omdat er xenofobe conflicten waren (notities 1, p. 18). Geconfronteerd met zijn verklaringen bij de DVZ, stelde verzoeker dat hij het misschien verkeerd geteld had waarna hij na meerdere berekeningen nog op de negende en de achtste maand uitkomt (notities 1, p. 18), om vervolgens te concluderen dat verzoeker, sinds hij op het hoofd is geslagen, problemen heeft (notities 1, p. 18). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde verzoeker initieel opnieuw dat zijn vader in 2015 werd gedood, maar stelde hij dat hij de datum vergeten was (notities 2, p. 24). Er vervolgens door de *protection officer* op gewezen dat verzoeker bij de DVZ twee keer had vermeld dat het in april 2015 was, bevestigde verzoeker dat het in april was, maar dat hij zich de juiste dag niet kon herinneren (notities 2, p. 24). Hierop geconfronteerd met zijn verklaringen tijdens het eerste onderhoud op het CGVS, opperde verzoeker dat hij het eens in zijn kalender zou moeten nakijken (notities 2, p. 24). Later, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, net na een toiletpauze, meldde verzoeker plots dat zijn vader werd gedood op de vijftiende van de vierde maand van 2015 (notities 2, p. 31). Verzoeker gaf aan dat hij er ineens opkwam omdat de *protection officer* hem er attent op had gemaakt en hij erover was beginnen nadenken en dat het zo terugkwam (notities 2, p. 31). Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande de overlijdensdatum van zijn vader, overigens een essentieel element in zijn relaas, ondergraven verder de waarachtigheid van zijn asielmotieven.

2.3.9.1. Wat betreft de overlijdensdatum van zijn vader, betoogt verzoeker in zijn verzoekschrift eerlijk te hebben toegegeven dat hij zich deze datum niet meer exact kan herinneren en benadrukt hij dat hij hier verschillende redenen voor heeft: *“de feiten dateren van meer dan 4 jaar geleden, verzoekende partij heeft een erg zware trauma opgelopen, zij is op haar hoofd geslagen waardoor zij problemen heeft met haar geheugen en is reeds jaren op de vlucht.”* De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker initieel wel een exacte datum kon aangeven, vervolgens in een volgend interview een andere exacte datum aangaf, om daarna – in nog een volgend interview – te stellen dat hij het zich niet kon herinneren. Verzoekers argumenten, dat de feiten van meer dan 4 jaar geleden dateren en dat verzoeker omwille van een slag op het hoofd geheugenproblemen heeft, zijn dan ook niet ernstig, nu verzoeker initieel wel – onderling strijdige – data kon opgeven.

Bovendien herneemt de Raad dat verzoeker tijdens zijn tweede onderhoud zich opeens wel de datum kon herinneren, nadat hij erover was beginnen nadenken, waaruit blijkt dat indien verzoeker gewoon 'nadenkt' over de dingen, hij die zich wel herinnert, wat een normaal cognitief proces van herinnering is.

2.3.10. Verzoekers verklaringen over zijn activiteiten na de dood van zijn vader zijn evenmin consistent. Zo gaf verzoeker enerzijds aan dat zijn leven sinds zijn vader stierf één en al wanhoop was, dat verzoeker enkel maar heeft afgezien en dat hij ondergedoken leefde (*"Hoe zag uw leven eruit nadat uw vader stierf?"*, *"Een en al wanhoop. Sinds mijn vader gestorven is, heb ik enkel maar afgezien. Alles was verloren."*, *"Als ze u wilden vermoorden - waarom is dat niet gebeurd toen u nog in het land was? Ze wisten waar u woonde, want ze hebben uw vrouw aangevallen in uw huis?"*, *"Ik leefde ondergedoken vanaf het moment dat mijn vader werd vermoord vanaf 2015. Ik verbleef nooit 2 dagen op dezelfde plek en ging van hot naar her en sliep nooit op beiden oren. Ik weet hoeveel ik heb afgezien om tot hier te geraken. Ik ben door Mali moeten gaan. Ik werkte een hele dag om op het einde van de dag 10 dollar te krijgen."*, notities 1, p. 30). Verzoeker verklaarde ook dat hij na de dood van zijn vader geen vaste slaappleaats had en zelfs op straat sliep, dat hij niet meer werkte en dat hij niet meer buiten kwam (*"Waar precies sliep u na de dood van uw vader?"*, *"Zelfs op straat, ik had geen vaste plaats."*, *"Bij wie, waar - zeg eens specifiek."*, *"Ik sliep in Mafalala, Alto Mei, Avenida de Angola, aan het museum bij een meisje."*, *"Bij wie verbleef u op die plekken?"*, *"In Mafalala bij mijn schoonmoeder. Bij een vriend in Alto Mei. Bij een vriendin aan het museum. Bij nog vrienden die medelijden hadden en waar ik nog wel eens een nachtje verbleef."*, *"Werkte u toen nog? Deed u iets van werk?"*, *"Na de dood van mijn vader, nooit meer. Ik had nog wat geld op de bank en daar leefde ik van. Ik werd gezocht en kon niet gaan werken. Ik kwam niet buiten en bleef gans de dag in het huis van vrienden. Ik ging enkel eens naar het toilet en in een hoekje gaan zitten om iets te eten."*, notities 2, p. 29). Deze verklaringen aangaande zijn levensomstandigheden na de dood van zijn vader worden door verzoeker zelf ontkracht nu hij verklaarde dat hij, op de avond dat zijn schoonbroer werd gedood, samen met hem naar een discotheek uitging (notities 1, p. 19), dat hij met zijn vrouw naar discotheken ging en in het weekend met zijn vrouw en dochter uitging, dat hij veel contacten heeft, dat hij vaak met de auto van zijn schoonbroer reed (notities 2, p. 30), dat hij soms stranden en huizen van vrienden bezocht, en dat hij vaak in de bar van een Arabier ging eten (notities 2, p. 32). Verzoekers verklaringen over zijn vader en de moeilijkheden na diens dood, komen verzonnen voor.

2.3.11. Gezien geen geloof wordt gehecht aan de voorgehouden criminele activiteiten van verzoekers vader, noch aan de door verzoeker geschetste omstandigheden waarin zijn vader zou vermoord zijn, wordt evenmin enig geloof gehecht aan verzoekers vrees om in geval van terugkeer naar Mozambique te worden vermoord omwille van zijn vaders problemen.

2.3.12. Daarenboven wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid verder ondermijnd, nu (i) hij voor de DVZ verklaarde dat hij zijn paspoort had achtergelaten bij zijn vrouw (verklaring DVZ, punt 24), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij zijn paspoort achterliet bij de persoon die hem geholpen heeft om naar België te komen (*"Waar zijn uw documenten nu?"*, *In Mozambique."*, *"Bij wie?"*, *"Bij die man - die Arabier die mij hielp om naar hier te komen."*, notities 1, p. 7; *"De persoon die me naar hier bracht, heeft dat allemaal bijgehouden."*, *"Bij DVZ vermeldde u uw PP bij uw vrouw te hebben achtergelaten?"*, *"Nee, de persoon die me naar hier bracht, heeft dat bijgehouden. Misschien kan mijn vrouw die persoon zoeken en mijn PP verkrijgen, maar nu is ze ook bang. U heeft een kopie van mijn PP. Misschien kan u via de ambassade ook aan mijn gegevens geraken."*, notities 2, p. 18); (ii) verzoeker onwaarachtige verklaringen aflegde aangaande het gegeven of hij al dan niet over een Facebookaccount beschikt (notities 1, p. 6; notities 2, p. 17).

2.3.13. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij zijn paspoort heeft kunnen recupereren van de smokkelaar en dit kon voorleggen tijdens het gehoor, merkt de Raad op dat dit geen afbreuk kan doen aan verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de locatie van zijn paspoort. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker zijn origineel paspoort niet neerlegde, doch enkel een fotokopie.

2.3.14. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenvermelde vaststellingen niet wijzigen. De foto van verzoekers paspoort betreft slechts een fotokopie zodat de authenticiteit van dit document niet kan worden nagegaan en verzoekers identiteit niet komt vast te staan. Hetzelfde kan opgemerkt worden bij verzoekers 'Bilhete de Identidade' en bij zijn kieskaart. Wat betreft de foto's van de paspoorten van G.C.C. en Y.S.A., deze houden geen verband met verzoekers asielrelaas.

2.3.15. Verzoekers legt foto's en documenten voor die moeten aantonen dat G.C.C., van wie verzoeker beweert dat ze zijn vrouw is, gewond raakte aan haar been.

De Raad merkt op dat deze verwondingen niet in twijfel worden getrokken. Echter, verzoeker toont niet aan dat deze dame verwond werd omwille van haar relatie met verzoeker of omwille van de problemen die hij aanhaalt. Bovendien bleek verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS niet meer op de hoogte wanneer G.C.C. aangevallen werd en kwam hij niet verder dan 2018 (notities 2, p. 19), wat er bezwaarlijk kan op wijzen dat deze feiten uitstaan hebben met verzoeker. Dit blijkt ook uit verzoekers verklaringen dat hij zijn (vermeende) vrouw hierna niet meer gesproken heeft over de problemen (notities 1, p. 16). Uit haar Facebookaccount (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt overigens ook nog dat G.C.C. zich ook niet verstoort of onderduikt uit vrees voor meer problemen. Verzoeker komt opnieuw niet verder dan losse, strijdige beweringen.

2.3.16. Verder legt verzoeker een fotokopie van een document voor, van 29 januari 2019, waaruit blijkt dat ene C.N. overleed op 3 juli 2016. Verzoeker verklaarde dat dit de overlijdensakte van zijn schoonbroer betrof en dat hij ongerust was omdat de '6' in 2016 aangepast werd, volgens verzoeker evenwel door de opsteller van het document (notities 1, p. 29). Verder op het document staat dat de man reeds begraven werd op het kerkhof Lhanguene op 5 juli 2013. Gezien de vormelijke en inhoudelijke gebreken kan aan dit stuk geen bewijskracht worden toegekend. Voorts legt verzoeker een moeilijk leesbare fotokopie van een ander document voor waaruit blijkt dat ene C. (achternaam onduidelijk) op 3 juli 2013 om het leven kwam met als doodsoorzaak ernstige bloedarmoede. De door verzoeker neergelegde documenten sluiten geenszins aan bij verzoekers verklaringen aangaande de dood van zijn schoonbroer in 2016, nadat verzoekers vader beweerdelijk werd vermoord. Deze vaststellingen ondergraven verder de waarachtigheid van verzoekers asielmotieven.

2.3.17. Het medisch attest van 27 december 2018 betreffende verzoekers eigen toestand stelt vast dat geen anomalieën vastgesteld worden na een hersenscan.

Verzoeker legt een röntgenfoto voor van tanden, maar uit niets blijkt dat het om verzoekers tanden gaat, laat staan dat verzoeker dat hiermee problemen in Mozambique kunnen blijken. Het attest van 3 december 2018 maakt gewag van problemen aan de linker knie. Als reden voor het onderzoek wordt vermeld "coups" zonder nadere bijzonderheden.

Uit het attest van 4 februari 2019 blijkt dat verzoeker diverse littekens vertoont en dat deze littekens gelinkt kunnen worden aan de door hem aangehaalde feiten. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Wat betreft de door verzoeker aangehaalde problemen betreft, herneemt de Raad dat verzoekers verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig zijn (zie *supra*). Aldus kan geen causaal verband worden aangetoond tussen de letsels en de door verzoeker aangehaalde problemen.

2.3.18. Wat betreft het attest van 16 maart 2019 waarin psychotherapeut P. Letangre enkele symptomen bij verzoeker vaststelt, dient erop gewezen dat dit attest louter werd opgemaakt aan de hand van verklaringen en gedragingen verzoeker ten opzichte van de opsteller stelt. De opsteller verklaart dat deze symptomen reeds meerdere maanden voorkomen, terwijl hij pas een vraag tot begeleiding heeft ontvangen op 5 februari en het attest reeds werd opgesteld op 16 maart. Uit het attest blijkt dan ook dat dhr. Letangre zich inderdaad vooral baseert op verzoekers verklaringen. In deze benadrukt de Raad dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten in Mozambique zou kunnen aantonen. Bovendien blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hoe dan ook stelt het attest niet dat verzoeker geheugenproblemen zou ondervinden of niet in staat zou zijn samenhangende verklaringen af te leggen.

2.3.19. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK